

Arrest

nr. 261 934 van 8 oktober 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 10 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat E. VERSTRAETEN, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 10 december 2020, diende op 15 december 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 11 mei 2021 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 12 mei 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 15/12/2020
Overdracht CGVS: 12/02/2021*

U werd gehoord op het CGVS op 15 april 2021 van 13:04 tot 16:53 met bijstand van een tolk Somali. Uw advocaat, meester Verstraeten, was gedurende het volledige persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Mahaday, in de provincie Middle Shabelle. Na uw geboorte ging u met uw familie in Aadley wonen, waar u verbleef tot aan uw vertrek uit Somalië. Uw vader had een winkel in het dorp, maar op 10 augustus 2018 is uw vader overleden, waarna uw moeder huwde met een broer van uw vader, uw oom F. Toen u in het dorp woonde, kwam uw toekomstige echtgenoot, M.M.M. (CG (...)), al een paar keer langs. Hij reed met een minibus en soms kwam hij bij jullie thuis water drinken. Toen uw moeder huwde met uw oom F. in begin 2019 had ze geen idee dat hij een lid was van de terreurorganisatie Al Shabaab. Hij kwam op een dag gewond thuis, en uw moeder heeft hem toen gevraagd of hij een lid was van Al Shabaab. Uw oom dwong u om te huwen met een van zijn mede Al Shabaab leden, A., maar uw moeder weigerde dat. Uw moeder nam contact op met haar broer, uw oom H., die in Mogadishu woonde en hij stuurde geld naar jullie op om te kunnen vertrekken. Op 1 januari 2020 bent u naar Mogadishu gegaan waar u bij uw oom aan moeders zijde, oom H., verbleef. U diende klacht in tegen de leden van Al Shabaab bij het CID politiekantoor. Twee weken later moest u naar het politiekantoor gaan, waar u aan de hand van foto's A. kon identificeren. Een dag later belde oom F. u om u te bedreigen vanwege uw aangifte. Uw moeder was ziek, ze ging samen met uw nichtje naar de apotheker. Ze werden aangevallen op een tuktuk, uw nichtje werd doodgeschoten en uw moeder belandde in het ziekenhuis. Oom H. besloot dat u zo snel mogelijk Somalië moest verlaten en hielp u om uw documenten te regelen. Op 29 januari 2020 hebt u Somalië verlaten met het vliegtuig. Na uw vertrek is uw moeder naar Ethiopië verhuisd omwille van de problemen die u had met uw oom F. Toen u in Griekenland was, werd door jullie families uw religieus huwelijk geregeld met M.M.M. die op dat moment al in België verbleef. Op 10 december 2020 kwam u aan in België en op 15 december 2020 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een attest VGV type 1.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.7), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming.

Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u er niet in slaagde om uw beweerde recente herkomst uit Aadley/Caadley geloofwaardig te maken.

Ten eerste slaagde u er niet in om uw kennis van Aadley en omgeving te koppelen aan persoonlijke en doorleefde verklaringen. U werd gevraagd om de plaats te beschrijven waar u woonde en opgroeide (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U kan vertellen dat Aadley gekend is als één van de vier dorpen, maar u bent nooit naar de drie andere dorpen gegaan. U had immers nog nooit Aadley verlaten voordat u naar Mogadishu ging (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Het CGVS erkent dat u inderdaad nog een jonge vrouw was op het moment dat u Aadley verliet, maar er kan wel verwacht worden dat u kan verklaren dat u dorpen kan noemen, en ook kan benoemen in welke richting de verschillende wegen liepen, zonder dat u deze wegen ooit hebt begaan of de dorpen hebt bezocht (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Aangezien deze informatie op voorhand in te studeren valt, is het op zich niet voldoende om de namen van deze dorpen te vermelden. Het feit dat uw vader veel reisde en jullie alles vertelde, is een weinig aannemelijke verklaring voor de manier waarop u deze informatie nu hebt onthouden. Immers, zoals verder in de beslissing gemotiveerd, bleek uw vader al in 2016 zo ziek te zijn dat u dan de gebeurtenissen in uw eigen dorp niet zou hebben waargenomen. U kan dus niet enerzijds beweren dat uw vader constant rondreisde en u alles vertelde over buurdorpen, maar anderzijds al ziek werd toen u 15 jaar oud was, niet veel later overlijdt, en dat dit u weerhield om op de hoogte te zijn van gebeurtenissen die in uw eigen dorp plaatsvonden.

U werd ook bevraagd over de politieke situatie van uw dorp en hoe u dat ervaren hebt (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Naar uw verklaringen was Al Shabaab aan de macht sinds dat u jong was en kan u zich niets anders meer herinneren. Uit informatie blijkt dat Aadley sinds 2009 onder de macht van Al Shabaab is, u was toen negen jaar, het CGVS erkent dat u zich van dat moment niet veel zal herinneren. Gevraagd naar hoe het leven onder Al Shabaab was, legde u verklaringen af over de kledingvoorschriften, en dat degenen die de regels niet volgden naar Ali Foldhere werden gebracht (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Echter, gevraagd of u dan iemand kende die naar Ali Foldhere werd gebracht, verklaarde u dat u niemand persoonlijk kende en het eigenlijk maar hoorde van uw moeder, wat wederom in sé geen persoonlijke verklaringen zijn. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Aadley in februari 2016 bevrijd werd van de Al Shabaab militanten door leden van het Somalische leger en troepen die behoren tot AMISOM. De Al Shabaab militanten vluchtten uit de regio voor de troepen aankwamen, dus er zijn ook geen rapporten van gevechten. Echter, er staat wel beschreven hoe de troepen stopten in Aadley en El Foldher alvorens naar Ceel Baraf te gaan. U zou dus zeker op de hoogte moeten zijn van de aanwezigheid van buitenlandse en Somalische troepen in uw dorp, ook al had u op dat moment de leeftijd van vijftien jaar. U haalde in de opmerkingen van de notities aan dat u toen nog maar 15 jaar was en dat uw vader toen zwaar ziek was waardoor u nog meer afgesloten was van de buitenwereld. U was inderdaad nog jong, maar dit is een gebeurtenis waarvan normaliter een dorp op de hoogte moet zijn. Immers, de terreurorganisatie Al Shabaab had op dat moment de macht overgelaten aan de overheid. Daarenboven gaf u geen verklaringen waarom u de ziekte van uw vader, en de gevolgen daarvan op uw bewustzijn met betrekking tot de gebeurtenissen in het dorp, niet kon vermelden tijdens uw interview op het CGVS. Gevraagd of de overheid ooit is teruggekeerd, verklaarde u dat ze wel probeerden maar dat het hen tot nu toe nooit lukte (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U werd dan nogmaals bevraagd of de overheid ooit maar voor een tijdje aanwezig was, en of u ooit troepen van de overheid hebt gezien. Hier antwoordde u twee maal negatief op, u hebt nooit troepen van de overheid gezien, enkel gemaskerde Al Shabaab mensen. Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd het onderwerp nogmaals aangesneden, en werd u geconfronteerd met de informatie van de gebeurtenissen in 2016 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). U verklaarde dat u enkel thuis was en naar de koranschool ging, en dus nog niets over de ziekte van uw vader die u bij de opmerkingen op de notities vermeldde. U hebt niets van deze gebeurtenis gezien en uw vader heeft er u ook niet van op de hoogte gebracht (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26).

Het feit dat u niets kan vertellen over de periode dat de overheid de macht overnam in uw dorp, plaatst grote vraagtekens bij uw bewering dat u tot aan uw vertrek in 2020 in Aadley verbleven hebt.

U bracht zelf het onderwerp aan over gevechten tussen Al Shabaab en de overheid op het moment dat de overheid Al Shabaab probeerde te verjagen, en u werd gevraagd om hier wat meer over te vertellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Echter wanneer u er verder over werd bevraagd, kon u zich niet meer herinneren wanneer dat plaatsvond, kan u zich maar een instantie herinneren wanneer dit gebeurde en hoorde u hier ook alleen maar over omdat uw vader het u vertelde. U werd later nog gevraagd of u weet had van andere gevechten in de regio, uitgebreider dan enkel in Aadley, maar ook hier kon u geen informatie geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). U kon dan enkele namen geven van mannen van Al Shabaab die de leiding hadden in Aadley, uw moeder vertelde u dat zij aan het hoofd stonden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). Aangezien zij volgens u de verantwoordelijkheid over Aadley hadden, werd u gevraagd naar beslissingen die hij nam in Aadley. Echter, ook hier kon u geen persoonlijke verklaringen geven, de regels zouden ook geen enkele keer veranderd zijn tijdens het bewind van Al Shabaab (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). Tijdens uw verklaringen over het lidmaatschap bij Al Shabaab van uw oom F. verklaarde u dat hij gewond was geraakt in een gevecht met de overheid toen hij in de richting van Mahaday ging. Gevraagd of de overheid daar dan gestationeerd is, kon u ook hier niet meer informatie geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19).

Om uw recente herkomst uit Aadley aan te tonen, werd u ook gevraagd om recente gebeurtenissen te beschrijven die plaatsvonden in de periode voor uw vertrek uit het dorp. U verklaarde dat Al Shabaab in 2019 een jongen dood geschoten heeft die verdacht zou zijn geweest van spionage (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U hebt die moord niet zelf gezien, maar u zou uw burens hebben horen roepen. Dit is informatie die echter niet geverifieerd kon worden, en dat u er verder ook maar weinig doorleefde verklaringen over aflegt, samen met het feit dat u niet wist van de bevrijding van Aadley in 2016, maakt dat u hiermee ook uw recente herkomst uit het dorp niet kon aantonen. U werd ook nog gevraagd of u ooit uw dorp ontvlucht hebt, waar u negatief op antwoordde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U werd niet rechtstreeks bevraagd of er ooit mensen naar uw dorp vluchtten, maar uit informatie blijkt dat in 2019 ongeveer 200 gezinnen naar Aadley vluchtten vanwege clan clashes in uw omgeving. Hoewel u hier niet rechtstreeks over bevraagd werd, hebt u ook nergens in het interview dit spontaan aangebracht ondanks de herhaalde aansporingen om recente gebeurtenissen die plaatsvonden in Aadley te beschrijven.

Het CGVS wijst verder ook op uw gebrekkige verklaringen met betrekking tot uw clan, de clan van uw moeder en de clans in uw omgeving. Tijdens uw verklaringen voor DVZ op 26 januari 2021 verklaarde u dat uw vader tot de clan Abgal behoorde, en dat uw moeder tot de clan Rahanweyn behoorde (zie verklaring DVZ p. 6). Tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat uw beide ouders tot de Abgal behoren. U geconfronteerd met uw verklaring op de DVZ over de clan van uw moeder – m.n. Rahanweyn – bevestigde u die informatie in eerste instantie (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9-10). Gevraagd of de Rahanweyn tot de Abgal behoren, antwoordde u wederom bevestigend. Uit informatie blijkt echter dat Rahanweyn een volledig andere clan is, en dus zeker niet tot de Hawiye/Abgal groep behoort. U werd later dan bevraagd wat de situatie van uw moeder haar clan was in uw omgeving, hier reageerde u dat uw ouders dezelfde clan hebben en u ontkent dat u ooit gezegd hebt dat uw moeder tot de Rahanweyn behoorde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Het kan inderdaad zijn dat de tolk bij DVZ u niet begreep, zoals u aanvoerde als verklaring, maar dan nog is het geen verklaring voor hoe die tolk dan opeens bij de naam Rahanweyn zou komen of waarom u het eerst nog bevestigde tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Bovendien haalde u bij het begin van het onderhoud bij het CGVS enkele data aan die dienden gecorrigeerd te worden in het verslag van het interview op DVZ, maar repte u met geen woord over een aanpassing van de genoteerde clan van uw moeder (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 4). Over het algemeen kan u overigens maar weinig vertellen over uw eigen clan of over de clans uit uw omgeving (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9 e.v.). Gevraagd naar wat u kan vertellen over uw clan de Abgal, kan u enkel vertellen dat u tot de Agoonyer, Harti Abgal behoort (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). U kan enkele Hawiye clans opnoemen, maar die wonen niet in uw omgeving en kunnen dus met moeite als bewijs voor uw herkomst dienen. U kan vertellen dat Agoonyer op verschillende plaatsen wonen, maar niet waar ze de meerderheid hebben (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11) en of dat er iets specifiek is waarvoor uw clan bekend staat. Echter, u blijft herhalen dat ze gekend zijn als Abgal, wat nu geen doorleefde en persoonlijke informatie over uw clan is. Verder hebt u ook geen weet van conflicten met uw clan, u hebt nooit een clanconflict gezien (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). Ook over de enige andere clan in uw dorp, Boon, kan u maar zeer weinig informatie geven. Op basis van uw kennis over uw eigen clan en de clans in uw omgeving kon u geenszins uw beweerde herkomst uit Aadley aantonen.

Aangezien uw vader het belangrijk vond om u te onderwijzen in wiskunde, en de Engelse taal leerde omdat er geen school was in Aadley, kan er toch ook van u verwacht worden dat u hier meer informatie over kan geven. Dit zeker in het kader van het belang van de clan in de Somalische samenleving (zie informatie in uw administratief dossier).

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS hebt u nagelaten om het CGVS een zicht te bieden op uw concrete persoonlijk situatie in uw regio van herkomst. Enerzijds schetste u een beeld van uw vader die een geleerde was in de tijd van Siad Barre en die een kantoorjob deed in Mogadishu (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Hij kantte zich tegen Al Shabaab en vond hun interpretatie van de godsdienst verkeerd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). Uw vader nam de tijd om u en uw zus op te leiden, te onderwijzen thuis en zou u later verder sturen om te studeren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). Anderzijds zou hij jullie dan wel nooit meegenomen hebben naar zijn eigen winkel in jullie dorp (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 28) hoewel u eerder wel zei dat jullie mochten meegaan in het dorp, hij gaf u instructies over hoe u zich moest kleden om naar de waterput te gaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Enerzijds schetste u hem dus als een progressieve man, die nota bene aandrong op de lichtste vorm van besnijdenis van zijn dochters, maar anderzijds zou hij wel vrijwillig terug in Al Shabaab gebied gaan wonen en u danig binnen de muren van zijn huis houden dat jullie niet eens mee konden naar zijn winkel. Zeker omdat u zelf verklaarde dat de winkel niet ver van jullie thuis zou gelegen zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29). Deze winkel zou na het overlijden van uw vader verkocht zijn, maar u kan dan weer niet vertellen wie de winkel zou hebben gekocht (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Het CGVS merkt op dat u over het algemeen weinig verklaringen kan afleggen over gebeurtenissen die in uw eigen omgeving plaatsvonden, ondanks dat u toch wel contactmomenten had met mensen. Uw moeder had toch ook vriendinnen waarmee ze sprak (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25), u ging toch ook naar de waterput en koranschool waar u andere mensen zag. Toen uw vader nog in leven was, nam hij zelfs soms de hulp van de buschauffeur mee naar huis om water te drinken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16).

U beweerde trouwens uw echtgenoot in Aadley al gezien te hebben, als hulpje van de buschauffeur, maar jullie hadden toen geen relatie. Na aankomst in Griekenland bent u met hem in contact gekomen via een kamergenote (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8) en jullie families regelden onderling het religieus huwelijk. Daar elk dossier op individuele basis moet beoordeeld worden, is het feit dat u sinds u in Europa bent, getrouwd bent met een erkende vluchteling uit Ali Foldheere, an sich geen bewijs voor uw beweerde herkomst uit Aadley.

Wat betreft uw verklaringen over uw vrees bij terugkeer om besneden te worden door uw moeder, oordeelt het CGVS dat u niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u een gegronde vrees koestert om opnieuw – een zwaardere vorm - van besnijdenis te moeten ondergaan bij terugkeer naar Somalië. Ten eerste kan er van u als volwassen vrouw wel verwacht worden dat u naar waarachtigheid verklaringen aflegt over uw herkomst en uw reële situatie voor uw komst naar België. Daarenboven werden ook uw verklaringen op uw beweerde risico op besnijdenis als weinig aannemelijk beschouwd. U verklaarde dat uw vader de beslissing nam om u in een lichtere vorm, type 1, te laten besnijden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24) ondanks het feit dat uw moeder een zwaardere vorm van besnijdenis wilde voor haar dochters. U beweert dat uw moeder steeds aandringt op een zwaardere besnijdenis omdat ze de schande niet aan kan van het feit dat u en uw zus een lichtere vorm van besnijdenis hebben gekregen. Echter, aangezien de zogenaamde 'eer' gecorreleerd aan een zwaardere besnijdenis in uw verklaringen zo belangrijk zou zijn voor uw moeder, is het hoogst merkwaardig dat zij dan ook degene is die aan iedereen vertelt dat jullie een type 1 besnijdenis gekregen hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Als het een dermate groot probleem was voor uw moeder is het niet aannemelijk dat ze zelf haar familie die schande niet bespaarde door de kwestie gewoon te verzwijgen. U beweert dat uw moeder u nog steeds ten alle kostte zou willen besnijden maar dat ze daar het geld niet voor zou hebben gehad nadat uw vader overleed. Echter, u kan niet aangeven om hoeveel uw moeder dan wel nodig had voor die besnijdenis (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Gezien het belang dat uw moeder er aan hechtte, en het feit dat uw oom H. bij jullie ontsnapping uit Aadley ook het benodigde bedrag meteen doorstuurde naar uw moeder (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21), is het weinig aannemelijk dat uw moeder hier in de – ongeveer - anderhalf jaar tijd na het overlijden van uw vader, geen oplossing voor zou hebben gevonden. Zeker omdat uw oom H. toch blijkbaar op de hoogte was van het feit dat u type 1 besnijdenis zou hebben ondergaan, en dat hij dat dan ook mogelijk aan uw tantes zou hebben verteld, die dan ook op uw besnijdenis zouden kunnen aandringen. Dit is echter gebaseerd op een hypothese van u, daar u zelfs niet weet of uw tantes op de hoogte zijn van het type besnijdenis en u bijgevolg ook niet kan weten of ze u willen besnijden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25).

De conclusie dat u er niet in slaagde om uw recente herkomst uit Aadley aan te tonen, heeft bijgevolg ook een weerslag op de door u beweerde vervolging vanwege uw oom F., die u dwong te huwen met een lid van Al Shabaab. Ten eerste legt u geen documenten of bewijzen neer van het feit dat u aangifte deed bij de politiediensten CID, ook al was uw oom een medewerker van deze politiediensten. Aangezien u in totaal toch twee keer naar het politiekantoor gegaan bent in Mogadishu (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18) en dat u nog in contact staat met uw oom in Mogadishu (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9), kan er van u wel verwacht worden dat u op deze manier uw asielrelaas ook kan staven. Verder kon u ook zeer weinig vertellen over uw oom zijn rol bij Al Shabaab, ook al was hij op het moment van uw vertrek al een jaar getrouwd met uw moeder (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Hetzelfde geldt over A. met wie u moest huwen, uw moeder zou weten dat hij in het dorp woonde, maar over zijn leven kan u dan weer niets vertellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Aangezien uw moeder hem toch kende klaarblijkelijk, en het feit dat uw moeder ook tegen het huwelijk gekant was, kan er wel van u verwacht worden dat u ook effectief iets van informatie over A. kan geven. U hebt uiteindelijk ook toch aangifte over hem gedaan bij de politie in Mogadishu, een aangifte en later ook een getuigenrapport, waardoor A. uiteindelijk gearresteerd werd (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Tijdens het persoonlijk onderhoud bleef u ook zeer vaag over de datums waarop de gebeurtenissen zouden plaatsvinden. U beweert immers dat de huwelijksceremonie eind 2019, in de twaalfde maand ergens zou plaatsvinden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Echter aangezien u op 1 januari 2020 beweerde vertrokken te zijn uit Aadley, is het niet duidelijk waarom u dan beweerde voor de ceremonie vertrokken te zijn geweest (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Na confrontatie past u uw verklaringen aan door te zeggen dat uw oom u vertelde dat u zich moest klaarmaken voor de ceremonie eind 2019 maar dat u vertrok voordat de ceremonie uiteindelijk zou plaatsvinden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Over het algemeen zijn uw verklaringen over uw beweerde vervolging niet aannemelijk en ontbreken ze de nodige mate van detail en doorleefdheid.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Mahaday gelegen in de regio Middle Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Aadley heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 15 april 2021 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U werd erop gewezen dat het wel degelijk van belang is dat voor de beoordeling van uw verzoek, dat u tot op het moment in Aadley was en u werd nogmaals de kans geboden om verklaringen af te leggen die dit kunnen bewijzen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). U vertelde zelf dat u geen elementen kon voorleggen, waarop u er nog een aantal vragen werden gesteld over Aadley. Ook bij deze vragen bleef u op de vlakte, en u werd ook uitdrukkelijk geconfronteerd met uw gebrekkige verklaringen met betrekking uw beweerde regio van herkomst (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 28). U vroeg wat u nog kon verduidelijken, zonder daarbij zelf over te gaan naar nog verder verklaringen. U volhardde in uw eerdere verklaringen over uw recente herkomst en bracht verder geen verschoeningen aan voor de lacunes in uw kennis.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 20 april 2021. Op 23 april 2021 ontving het CGVS een antwoord op deze notities, uw opmerkingen werden terloops besproken in de beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

*“de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 van de Vreemdelingenwet ;
-artikel 1A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28/07/1951 (hierna: Conventie van Genève) ;
-artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen dd. 31/01/1967;
-schending van artikel 3 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;
-schending van het art. 62 Vreemdelingenwet - de schending van de materiële motiveringsverplichting ;
-het zorgvuldigheidsverplichting ;
-het redelijkheidsbeginsel.”*

Verzoekster stelt het niet eens te zijn met de motivering van de bestreden beslissing en geeft een korte theoretische toelichting over het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel.

Zij gaat in op haar asielrelaas en vluchtmotieven, waarbij zij aanvoert dat zij inderdaad niet de waarheid heeft verteld over haar herkomst tijdens het persoonlijk onderhoud en haar verklaringen op dit punt wil wijzigen. Zij licht dit toe als volgt:

“-4.3.2.1.

Verzoekster wenst vooreerst te volharden in de problemen die zij gekend heeft in Somalië en die haar hebben doen dwingen om haar land te ontvluchten.

Echter is verzoekster niet tot januari 2020 in Aadley gebleven. Zij is reeds in december 2015 naar Mogadishu gevlucht om de problemen met haar oom F., te ontvluchten.

Vanaf december 2015 tot aan haar vertrek in januari 2020 heeft verzoekster verbleven in Mogadishu, bij haar oom H., teneinde de problemen te ontvluchten.

- 4-3-2-2.

Dat verzoekster sinds december 2015 reeds in Mogadishu verblijft, is een verklaring waarom zij niet de nodige verklaringen kon geven omtrent haar verblijf in Aadley.

Verwerende partij stelt namelijk in de bestreden beslissing dat verzoekster niks kon vertellen over de aanwezigheid van buitenlandse en Somalische troepen in Aadley in februari 2016.

Dit omdat zij toen reeds in Mogadishu verbleef bij haar oom H.

Verzoekster zal bewijzen van haar verblijf in Mogadishu verzamelen en van zodra deze in haar bezit zijn, zullen deze aan uw Raad worden overgemaakt.

Verzoekster wenst te benadrukken dat zij weet dat zij hiermee in de fout is gegaan, door niet de waarheid hierover te vertellen, desondanks de kansen die zij hiertoe verkreeg. Zij had schrik om hierover de waarheid te vertellen, uit angst om teruggestuurd te worden naar Mogadishu.

- 4.32.3.

Verzoekster wenst weldegelijk te benadrukken dat de problemen die zij gekend heeft met haar oom F., die haar wou uithuwelijken aan een lid van Al Shabaab, juist zijn. Dit is ook de reden waarom zij naar Mogadishu is dienen te vluchten.

Zo wenst verzoekster enige verduidelijkingen aan te brengen met betrekking tot de gebeurtenissen waarvoor zij diende te vluchten naar Mogadishu.

Zo motiveert de bestreden beslissing dat verzoekster vaag is gebleven omtrent de datums waarop de gebeurtenissen zich hebben voorgedaan.

Verzoekster wenst te verduidelijken dat zij diende te huwen met A. op 20/12/2015. Op 15/12/2015 is zij gevlucht van Aadley naar Mogadishu, om aan het gedwongen huwelijk te ontsnappen.

Verzoekster was op dat moment 15 jaar oud.

Zij is dienen te vluchten voor een gedwongen huwelijk, toen zij nog minderjarig was, wat verzoekster uiteraard een enorm kwetsbaar profiel geeft.

Verzoekster haalt aan dat zij nog steeds een gegronde vrees heeft voor uitgehuwelijkt te worden aan A., die lid is van Al Shabaab.”

Verzoekster stelt dat haar verklaringen dat zij als minderjarige diende te vluchten voor een gedwongen huwelijk, wel degelijk als geloofwaardig dienen te worden beschouwd. Het blijkt immers dat gedwongen huwelijken in Somalië nog steeds wijdverspreid zijn en dat in 2020 zelfs een nieuwe wet werd gestemd waardoor dit wettelijk toegelaten werd, aldus verzoekster. Zij citeert uit een artikel van Reuters en een artikel van J. Ngina en A. Marygorety (verzoekschrift, stukken 2-3) waaruit nog blijkt dat Al-Shabaab een uitermate grote rol speelt in het probleem van gedwongen huwelijken.

Zij voert aan dat deze informatie haar vrees bij een terugkeer naar Somalië bevestigt. De kwetsbaarheid van vrouwen in Somalië is een element dat door de commissaris-generaal moet worden onderzocht, aldus verzoekster.

Verzoekster stelt dat zij bij een terugkeer naar Somalië zal worden beschouwd als een alleenstaande vrouw, ongeacht het religieus huwelijk met haar echtgenoot. Omdat deze erkend vluchteling is in België, zal hij niet terugkeren naar Somalië om verzoekster bescherming te verlenen. Zij staat er dus helemaal alleen voor. Verzoekster meent nog dat dit bevestigd wordt door een rapport van Landinfo (*Ibid.*, stuk 4), waaruit blijkt dat vrouwen afkomstig uit rurale gebieden vaker “het slachtoffer worden” omdat zij geen bescherming hebben. Zij licht hierbij toe dat:

“De moeder van verzoekster is hertrouwd met haar oom, die lid is van Al Shabaab. Hij is ook diegene die besloot dat verzoekster op 15 jarige leeftijd diende te huwen met een lid van Al Shabaab. Door hiervoor te vluchten, heeft verzoekster aldus niet de keuze van haar familie geaccepteerd, wat leidt tot een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van de verzoekster.

Zij is hiervoor in december 2015 moeten vluchten naar Mogadishu, maar ook daar heeft zij uiteindelijk moeten vluchten. Verzoekster heeft aldus geprobeerd om zich ergens anders te vestigen om te ontkomen aan de problemen, doch bleek verzoeker uiteindelijk geen andere keuze te hebben dan het land te ontvluchten.”

Verzoekster voert aan dat het feit dat zij niet veilig was in Mogadishu, wordt bevestigd door een rapport van het Refugee Documentation Centre of Ireland (*Ibid.*, stuk 5), waaruit volgens haar blijkt dat “Al-Shabaab tot in Mogadishu geraakt als het gaat om gedwongen huwelijken”.

Verzoekster besluit als volgt:

“Verzoekster beseft dat zij de waarheid had moeten vertellen over haar herkomst in Somalië en dat door dit niet te doen, haar geloofwaardigheid op de helling is komen te staan.

Echter is verzoekster nu wel eerlijk over haar herkomst, waaruit blijkt dat zij sinds eind 2015 in Mogadishu verblijft, omwille van de problemen van gedwongen huwelijk, toen zij 15 jaar oud was.

Dat haar vrees voor gedwongen huwelijk nog steeds gegrond is, gezien alle objectief aangehaalde bronnen verzoeksters verklaringen hieromtrent bevestigen.

Dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat haar vrees voor gedwongen huwelijk grondig werd onderzocht, wat een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel impliceert.

Door dit niet te doen, getuigt dit niet van een zorgvuldig onderzoek, noch van een gedegen onderzoek in de zin van artikel 48/3 Vw.

Dat de verzoekende partij minstens erkend had dienen te worden.

De bestreden beslissing dient hervormd, dan wel vernietigd te worden.”

Verzoekster gaat vervolgens in op haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Zij herhaalt dat zij niet de volledige waarheid verteld heeft met betrekking tot haar herkomst in Somalië. Verzoekster is reeds in december 2015 vanuit Aadley naar Mogadishu gevlucht omwille van de problemen met haar oom F. en heeft tot januari 2020 in Mogadishu verbleven bij haar oom H.

Verzoekster meent dus dat zich in hoofde van de commissaris-generaal een nieuw onderzoek opdringt, nu het onderzoek naar haar reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Somalië, gelet op de nieuw aangebrachte elementen, niet voldoende en correct werd onderzocht. De commissaris-generaal toont aldus niet aan, volgens verzoekster, dat hij “rekening houdt met de actuele veiligheidssituatie in Somalië, gezien de verklaringen van verzoekster hierover veranderd zijn en het CGVS hierdoor niet het volledige beeld heeft van de omstandigheden in Somalië, waarin verzoekster zich bevond, vlak voor haar vertrek uit Somalië.”

Uit hetgeen voorafgaat besluit verzoekster als volgt:

“Verzoekende partij heeft wel degelijk kunnen aantonen dat zij een actuele vrees heeft indien zij dient terug te keren naar Somalië.

Er dient een nieuw onderzoek naar de herkomst gevoerd te worden, gezien verzoekster heeft toegegeven hierover niet de waarheid te hebben verteld over haar recente verblijf in Somalië.

Dat verzoekster echter wel een kwetsbaar profiel heeft, gelet op het feit dat als zij dient terug te keren naar Somalië, zij geen familie heeft die haar kan beschermen, noch zal haar echtgenoot haar niet kunnen beschermen, gelet op zijn status als erkend vluchteling in België.

Verzoekster is gehuwd, hoewel zij gedwongen diende te huwen met een lid van Al Shabaab. Bij terugkeer zal zij dan ook vervolgd worden, wegens het niet naleven hiervan.

Het Commissariaat- Generaal schendt in de bestreden beslissing de motiveringsplicht, alsook het zorgvuldigheidsprincipe, het redelijkheidsbeginsel en evenredigheidsbeginsel, doordat niet alle feitelijkeheden en elementen uit het dossier in rekening werden gebracht."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster volgende stukken bij het verzoekschrift:

- het artikel "*Outrage as Somali parliament drafts law permitting child, forced marriages*" van Reuters van 11 augustus 2020 (stuk 2);
- het artikel "*Al-Shabaab and forced marriage in Somalia: Beliefs, practices and interventions*" van J. Ngina en A. Marygorety van 6 juni 2019 (stuk 3);
- het rapport "*Somalia: Marriage and divorce*" van Landinfo van 14 juni 2018 (stuk 4);
- research van het Refugee Documentation Centre of Ireland naar gedwongen huwelijken door Al-Shabaab in Somalië van 14 februari 2018 (stuk 5).

2.1.3. In een aanvullende nota van 5 juli 2021 legt verzoekster een schoolrapport uit Mogadishu neer.

2.1.4. Ter zitting legt verzoekster middels een aanvullende nota een zwangerschapsattest neer.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoekster een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Van een verzoekster om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat zij de instanties belast met het onderzoek naar haar verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekster heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielsrelaas. Van verzoekster worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over haar identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In casu stelt de Raad vast dat verzoekster heeft getracht de instanties belast met het onderzoek naar haar verzoek om internationale bescherming intentioneel te misleiden en vervolgens, na confrontatie met een negatieve beslissing, volledig afwijkende verklaringen aflegt aangaande haar verblijfplaatsen in Somalië. Verzoekster verklaarde bij aanvang van de procedure dat zij tot januari 2020 in Aadley heeft verbleven en haar regio van herkomst diende te ontvluchten uit vrees voor een gedwongen huwelijk met een Al-Shabaab-lid op aandringen van haar oom F. die met haar moeder huwde in 2019 na de dood van haar vader (CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 1-2; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 17-19). Thans verklaart zij in haar verzoekschrift dat zij Aadley reeds in december 2015 is ontvlucht omwille van de door haar vermelde problemen en tot januari 2020 in Mogadishu heeft verbleven bij haar oom H.

Waar het verzoekschrift aanvoert dat verzoekster schrik had om de waarheid te vertellen over haar verblijf in Mogadishu uit angst om teruggestuurd te worden naar deze stad, merkt de Raad op dat een verzoek om internationale bescherming op zich reeds een verzoek tot en een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de Belgische autoriteiten bieden. De behandeling van een verzoek geschiedt in vertrouwen en 'vrees' kan geen reden zijn om in het onthaalland onjuiste informatie over haar verblijf of asielsrelaas te debiteren. Verzoekster is daarenboven gehuwd met een in België erkende vluchteling uit Somalië (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 8; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 8 en 29), zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij zich zou informeren over de procedure tot het bekomen van internationale bescherming. De Raad merkt op dat verzoekster reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken

werd meegedeeld: “*U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen. Geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen.*” (CGVS-vragenlijst, stuk 7). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd verzoekster bovendien geconfronteerd met het feit dat de protection officer geen geloof hechtte aan haar beweerde verblijf in Aadley en kreeg zij de kans om haar verklaringen aan te passen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 28). Verzoekster kreeg aldus meermaals de kans de waarheid te vertellen, doch bleef vasthouden aan haar leugenachtige verklaringen over haar herkomst.

Van verzoekster wordt verwacht dat zij haar asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet van bij aanvang van de procedure en de instanties belast met het onderzoek naar haar verzoek correct inlicht over haar identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Dat verzoekster thans, na confrontatie met een negatieve beslissing, afwijkende verklaringen aflegt over haar verblijfplaatsen voor haar komst naar België is dan ook niet aannemelijk en doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar nieuwe verklaringen.

De Raad stelt bovendien vast dat verzoeksters nieuwe verklaringen omtrent haar verblijf in Somalië en de redenen waarom zij haar regio en land van herkomst diende te ontvluchten, tevens ongeloofwaardig zijn. Verzoekster stelt thans in haar verzoekschrift immers dat zij in december 2015 haar beweerde regio van herkomst, Aadley, zou zijn ontvlucht omwille van de problemen met haar oom F., die getrouwd was met haar moeder en haar gedwongen wilde uithuwelijken aan een Al-Shabaab-lid. Deze verklaringen klemmen evenwel met verzoeksters verklaringen eerder in de procedure dat haar vader slechts op 10 augustus 2018 is overleden en haar moeder begin 2019 met haar oom F. hertrouwd is (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 8; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 19). Verzoekster licht dit niet verder toe in haar verzoekschrift. Met het louter poneren dat de door haar ingeroepen vervolgingsfeiten eerder plaatsvonden dan zij initieel verklaarde, doet verzoekster bovendien geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing dat (i) het niet aannemelijk is dat verzoekster geen bewijzen kan voorleggen van haar aangifte bij de politiediensten CID in Mogadishu, gelet op het feit dat zij twee keer naar het politiekantoor ging en zij nog contact heeft met haar oom H. in Mogadishu, die bovendien een medewerker is van deze politiediensten (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9, 18 en 21) en (ii) verzoekster vage verklaringen aflegde over de rol van haar oom F. bij Al-Shabaab en over het Al-Shabaab-lid A. die zij gedwongen zou dienen te huwen (*Ibid.*, p. 19-20). Deze vaststellingen, die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen over de door haar ingeroepen problemen, blijven overeind. Verzoeksters bewering in het verzoekschrift dat zij in Mogadishu niet veilig zou zijn, klemmt bovendien met de vaststelling dat zij volgens haar nieuwe verklaringen gedurende vijf jaar in Mogadishu zou hebben verbleven en er school zou hebben gelopen. Verzoekster brengt evenmin een bewijs bij van het overlijden van haar nichtje en de ziekenhuisopname van haar moeder, feiten die haar volgens haar verklaringen ertoe zou hebben aangezet om Mogadishu te verlaten (*Ibid.*, p. 18). Haar verklaringen dat zij naar Mogadishu gevlucht is omwille van de problemen met haar oom F. en dat zij in Mogadishu tevens niet veilig zou zijn voor haar oom blijven dan ook beperkt tot blote beweringen.

Het neergelegde schoolrapport (aanvullende nota 5 juli 2021, stuk 1) kan verzoeksters verklaringen over haar verblijf in Mogadishu bovendien niet staven. De Raad merkt vooreerst op dat dit een kopie betreft waarvan de inhoud en vorm gemakkelijk via knip- en plakwerk te fabriceren is. De bewijswaarde van dit document wordt bovendien ondergraven door de vaststelling dat de Somalische versie van haar rapport vermeldt dat het een “*Intermediate School Certificate*” betreft waar de Engelse versie vermeldt dat het een “*Primary School leaving certificate*” betreft. De datum op de Engelse versie is bovendien verkeerd weergegeven (“19/9/2019”). Bovendien stemt de inhoud van dit rapport niet overeen met verzoeksters verklaringen over haar scholing, gezien zij in het kader van de procedure verklaarde dat zij nooit formeel onderwijs heeft genoten (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 6). Verzoekster vermeldde bij aanvang van de procedure, toen zij bevraagd werd over de talen die zij sprak, bovendien niet dat zij Arabisch en Engels begrijpt (Dossier overgemaakt aan het CGVS, stuk 7, “*Verklaring betreffende de procedure*”), terwijl het schoolrapport stelt dat verzoekster Arabisch en Engels zou hebben gevolgd op school.

Verzoekster gaat in het verzoekschrift verder nog voorbij aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing dat zij tevens ongeloofwaardige verklaringen aflegde over haar clan en die van haar moeder. Verzoekster verklaarde bij aanvang van de procedure immers dat haar moeder tot de clan Rahanweyn behoort (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 6), terwijl zij tijdens het persoonlijk onderhoud dan weer stelde dat haar beide ouders tot de clan Abgal behoren (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9).

Toen verzoekster geconfronteerd werd met deze vaststelling verklaarde zij eerst dat haar moeder wel degelijk tot de Rahanweyn behoort en dat deze clan tot de Abgal behoort (*Ibid.*, p. 9-10), hetgeen echter tegenstrijdig is met de beschikbare landeninformatie (Landeninformatie, stuk 6, nr. 2) waaruit blijkt dat de Rahanweyn een volledig andere clan betreft. Verzoekster verklaarde vervolgens tijdens het persoonlijk onderhoud dan weer in tegenstrijd met haar eerdere verklaringen dat zij nooit gezegd heeft dat haar moeder tot de clan Rahanweyn behoorde (*Ibid.*, p. 10). Verder merkte de bestreden beslissing terecht op dat verzoeksters clankennis over haar eigen clan, de Agoonyer, lacunair is. Zij kon tijdens het persoonlijk onderhoud immers niet vermelden waar haar clan woonachtig is in Somalië, noch voor welke zaken haar clan bekend is noch enige bekende leden van haar clan opnoemen (*Ibid.*, p. 11). Dergelijke lacunaire kennis van verzoekster over haar eigen clan is niet aannemelijk, gelet op het belang van het clansysteem in Somalië. Verzoeksters vage en incoherente verklaringen over haar clan en die van haar moeder doen verder afbreuk aan haar algehele geloofwaardigheid en haar verklaringen over haar identiteit.

Gelet op het voorgaande is de Raad van oordeel dat verzoekster haar verblijf in Mogadishu, noch het door haar aangevoerde gedwongen huwelijk met een Al-Shabaab-lid *in concreto* aannemelijk maakt. Het betoog dat zij bij een terugkeer naar Somalië nog steeds een vrees kent omwille van deze feiten en geen bescherming zal kunnen krijgen van haar echtgenoot omdat deze erkend vluchteling is in België en dus niet kan terugkeren naar Somalië, is dan ook niet dienstig.

Waar verzoekster aanvoert dat haar relaas bevestigd wordt door de landeninformatie over gedwongen huwelijken in Somalië (verzoekschrift, stukken 3-5), merkt de Raad op dat de loutere verwijzing naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op haar persoon, niet volstaat om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Verzoekster dient de door haar aangevoerde problemen immers *in concreto* aannemelijk te maken en kan aldus niet volstaan met te verwijzen naar de algemene situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Zij blijft immers in gebreke om haar persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aan de algemene informatie te verbinden.

Waar verzoekster nog stelde dat zij een gegronde vrees heeft om bij een terugkeer naar Somalië verder te worden besneden omdat zij thans een vrouwelijke genitale verminking (VGV) type I heeft ondergaan, merkt de Raad op dat indien verzoekster meent nood te hebben aan internationale bescherming omwille van haar VGV, het aan haar toekomt om, gelet op de op haar schouders rustende medewerkingsplicht en bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven van haar verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor haar komst naar België, *quod non*. Wanneer zij geen zicht biedt op haar verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert zij de asiinstanties zich een juist beeld te vormen over haar werkelijke nood aan internationale bescherming. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt en de persoonlijke aspecten van verzoekster betreffen waarover enkel zij de nodige klaarheid kan scheppen, te verhullen, maakt zij bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Verzoekster beperkt zich aldus tot een louter aanhalen van een hypothetische vrees voor vervolging. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekster moet de vrees *in concreto* aannemelijk maken. Verzoekster blijft hierbij echter in gebreke. De Raad wijst er volledigheidshalve nog op dat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat verzoekster haar vrees om door haar moeder te worden besneden hoe dan ook niet concreet aannemelijk heeft gemaakt: *“Wat betreft uw verklaringen over uw vrees bij terugkeer om besneden te worden door uw moeder, oordeelt het CGVS dat u niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u een gegronde vrees koestert om opnieuw – een zwaardere vorm - van besnijdenis te moeten ondergaan bij terugkeer naar Somalië. Ten eerste kan er van u als volwassen vrouw wel verwacht worden dat u naar waarachtigheid verklaringen aflegt over uw herkomst en uw reële situatie voor uw komst naar België. Daarenboven werden ook uw verklaringen op uw beweerde risico op besnijdenis als weinig aannemelijk beschouwd. U verklaarde dat uw vader de beslissing nam om u in een lichtere vorm, type 1, te laten besnijden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24) ondanks het feit dat uw moeder een zwaardere vorm van besnijdenis wilde voor haar dochters. U beweert dat uw moeder steeds aandringt op een zwaardere besnijdenis omdat ze de schande niet aankan van het feit dat u en uw zus een lichtere vorm van besnijdenis hebben gekregen. Echter, aangezien de zogenaamde ‘eer’ gecorreleerd aan een zwaardere besnijdenis in uw verklaringen zo belangrijk zou zijn voor uw moeder, is het hoogst merkwaardig dat zij dan ook degene is die aan iedereen vertelt dat jullie een type 1 besnijdenis gekregen hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Als het een dermate groot probleem was voor uw moeder is het niet aannemelijk dat ze zelf haar familie die schande niet bespaarde door de kwestie gewoon te verzwijgen. U beweert dat uw moeder u nog steeds ten alle kostte zou willen besnijden maar dat ze daar het geld niet voor zou hebben gehad nadat uw vader overleed.*

Echter, u kan niet aangeven om hoeveel uw moeder dan wel nodig had voor die besnijdenis (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Gezien het belang dat uw moeder er aan hechtte, en het feit dat uw oom H. bij jullie ontsnapping uit Aadley ook het benodigde bedrag meteen doorstuurde naar uw moeder (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21), is het weinig aannemelijk dat uw moeder hier in de – ongeveer - anderhalf jaar tijd na het overlijden van uw vader, geen oplossing voor zou hebben gevonden. Zeker omdat uw oom H. toch blijkbaar op de hoogte was van het feit dat u type 1 besnijdenis zou hebben ondergaan, en dat hij dat dan ook mogelijk aan uw tantes zou hebben verteld, die dan ook op uw besnijdenis zouden kunnen aandringen. Dit is echter gebaseerd op een hypothese van u, daar u zelfs niet weet of uw tantes op de hoogte zijn van het type besnijdenis en u bijgevolg ook niet kan weten of ze u willen besnijden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25)."

Bijgevolg is de Raad van oordeel dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van haar besnijdenis. Verzoekster maakt op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou worden herbesneden. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV.

Het door verzoekster ter zitting neergelegde medische attest waaruit kan blijken dat zij 22 maanden zwanger is heeft betrekking op haar situatie in België, doch verzoekster toont hiermee niet aan dat zij bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt. Verzoekster licht dit evenmin verder toe. De Raad merkt hierbij volledigheidshalve op dat verzoekster niet aantoonbaar dat zij bij een terugkeer naar Somalië als een alleenstaande vrouw zal worden beschouwd, zoals zij in haar verzoekschrift had aangegeven. Verzoekster stelt immers religieus gehuwd te zijn met een Somaliër en verklaarde dat het huwelijk plaatsgevonden heeft in Somalië tussen hun beide families (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 8).

De Raad is, gelet op hetgeen voorafgaat, derhalve van oordeel dat verzoekster nog steeds verzaakt aan de op haar rustende medewerkingsplicht. Zij weigert klaarheid te scheppen over en maakt het derhalve onmogelijk om een duidelijk zicht te krijgen op haar profiel en levensomstandigheden en de redenen voor haar vertrek uit Somalië. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekster zelf meent dat haar werkelijke profiel, herkomst en redenen voor zijn komst naar België geen internationale bescherming rechtvaardigen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn relaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist.

Uit de bespreking van verzoeksters relaas blijkt dat zij haar identiteit, reële verblijfssituatie en leefomstandigheden voor haar aankomst in België niet kan verduidelijken. Verzoekster maakt hierdoor zelf het bestaan van dergelijk verband met haar persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoeksters werkelijke herkomst, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP